

tárgyak hallgatására irathatják be magukat, melyekből az előadások e félévben kezdődnek.

Ösztöndíj van ezen akadémián 44, évenként 300 frttal; még pedig 20 bányászati és 18 erdészeti, 4 bányaszámvevőségi 2 erdőszámvevőségi. Ezen ösztöndíjakért csak oly rendes hallgatók pályázhatnak, kik magukat jó tanulmányi előmenetelük, ernyedetlen szorgalmuk és jó magaviseletük által kitüntetik és vagyontalanok; első sorban azok vétetnek tekintetbe, kik valamely szakiskolát teljesen végeztek s bővebb kiképzés végett még egy más szakiskolát vagy az erdómérnöki tanfolyamot is hallgatni akadják.

Van ezenkívül végzett jogászok számára 2 bányahatósági ösztöndíj 315, esetleg 420 forinttal.

Végre az erdészetet jelesen végzett egyének, valamely külföldi tanintézeten való magasabb kiképeztetésére, évenként 1000 forint áll rendelkezésre.

Az akademiái hallgatók felvételére, a tanulás szabályozására és az ösztöndíjasok előmenetelének ellenőrzésére, valamint a megszüntetett kötelező tanrend és a semesterek végén tartani szokott vizsgálatok helyébe léptendő tanszabadságra s államvizsgákra vonatkozó új szervezet szerinti bővebb értesítések, az akademiái alapszabályokban olvashatók, melyekkel az érdeklettek kívánságára szolgál az akademiái igazgatóság.

Selmeczen, 1872. évi szeptember hó 12.

A m. k. bányász- és erdész-akademia igazgatósága.

Felhívás a hazai közönséghez!

A bécsi világkiállítási magyar kir. biztosság, tagjainak a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minster által történt kineveztetésével végleg megalakult és testületi működését tényleg megkezdette a kiállítás főigazgatójával és a kiállítókkal ed-

digelé a végrehajtó bizottság által folytatott közvetlen érintkezés átvételével.

A hazai közönségnek ezt azon hozzáadással hozzuk tudomására, hogy a biztosság kedves kötelességének ismerendi mindazon kérdések tekintetében, melyek a magyar korona országainak a bécsi világtárlaton való felléptére vonatkoznak, készségesen megadni a szükséges felvilágosításokat és az egyes érdekelteket telhetőleg támogatni.

Feladatát véli teljesíteni a biztosság, midőn a hazai közönség figyelmét mindenekelőtt arra hívja, hogy daczára a már is beérkezett bejelentések jelentékeny számának, mely hazánk anyagi- és szellemi téren való termelő képességének nagyjában véve méltó képviseltetését helyezi kilátásba, mégis vannak a hazai termelésnek egyes ágai, az országnak jelentősb vidékei, sőt megyéi, melyek vagy épenséggel nincsenek, vagy csak felette kisszerű mértékben vannak képviselve.

Felöltő jelenség p. o., hogy Beregmegye csak 7, a Hajdukerület 2, a Jászság és Kunság 4, Közkép-Szolnok 10, Mármaros 7, Szabolcs 2, Szathmármegye csak 9 jelentkezést tudnak felmutatni, hogy mezőgazdasági terményekből Baranyának csak 4, Barsnak 3, Borsodnak 3, Csongrádnak 6, Györmegyének pedig épen semmi jelentkezése nincsen, míg ellenben Békésmegye 115 bejelentést, közülök 60 mezőgazdaságit, tud felmutatni.

A biztosság teljesen elismeri ugyan, hogy az ország minden vidékével szemben egyforma igényeket nem támaszthat; más felől azonban nem ismeri félre annak szükségességét sem, hogy az ország minden vidékének — tényleges viszonyaihoz mért — és azoknak megfelelő képviseltetése után törekedni és azt el is érni okvetlen szükséges, ha hogy el nem akarunk állani hazánk kulturális állapotainak a világkiállítást látogatók előtt kikerekített összképben való feltüntetésétől.

Minden megyének módjában van — ha nem is másnemű

de mégis mezőgazdasági terményeket bejelenteni, melyek különben is az ország főgazdagságát képezvén, arra hivatvák, hogy a bécsi tárlaton kiváló szerepet játszanak. És noha egyes városok és vidékek kiváló részvéte következtében a külfölddel szemben az egész ország képviseltetése tán kimerítőnek is tűnhetik fel; a kiállítást látogató hazánkfiak nagyon is hamar rá fognak ismerni a hézagokra, nagyon is észre fogják venni azon hazai termékek hiányzását, melyek az ország és első sorban az illető vidék becsületére, a kiállítás diszére szolgáltak volna.

A most említett szomorú jelenség egyik oka azon már is több ízben, de az eredmény szerint ítélve, eddigelé elégtelen sikerrel megtámadott téves felfogás, mely szerint a kiállítatásra csak is rendkívüli tárgyak, u. m. remekművek volnának érdemesek.

Ismételten kell tehát kijelentenünk, hogy mindazon tárgyak, melyek rendes fogyasztás tárgyai, különösen pedig, ha nagyobb mennyiségben gyártatnak, illetőleg állittatnak elő, alkalmasak a kiállítatásra, a mennyiben hazánk össztermelése előtűntetéséhez egy-egy talpkővel járulnak.

A jelentkezések imént jelzett hézagosságának egy másik oka, mely az egyes vidékek részvétének csökkentésére tetemesen nagyobb és hátrányosabb mérvben folyt be, azon bizonyos oldalról tájékoztatatlanságból vagy roszakarataól terjesztett felfogás, melyszerint a magyar korona országai a bécsi világtárlaton nem fognának mint önálló állam, hanem ez alkalommal is mint Austriának provinciája megjelenni.

Nem akarunk a világkiállítási országos magyar bizottmány végrehajtó bizottsága azon számos közzétételeinek ismételtsébe bocsátkozni, melyek ezen téves felfogást vagy czélzatos ferditést már annak idejében megczáfolták volt; pusztán csak arra szorítkozunk, hogy mindazoknak, kik e közlemények elolvasására maguknak fáradságot nem vettek, vagy pedig álhírek által tévutra terelve, azoknak hitelt adni hajlandók voltak, ezennel a legha-

tározottabban kijelentjük, hogy Magyarországnak a birodalmi tanácsban képviselt tartományokkal szemben való teljes függetlensége és önállósága a kiállításban való részvételének alapfeltételét képezte volt, és hogy a magyar kiállítási közegek működésének megkezdésén kezdve le a mai napig nem esett meg egyetlen egy lépés is, mely ez álláson bármit is változtatott volna.

A magyar kiállítási biztosság állása szemben az osztrák császári főigazgatósággal azonos a külföldi kiállítási közegekével; a termennyiségnek kívánalmainkhoz mértten engedélyezett kiosztása olyas, hogy a magyar korona országainak önállósága már fekvése és külső ismertető jelek következtében is azonnal szembeötlő leszen a látogatók előtt. A nemzetközi juryben képviseletet ugyanazon arányban nyerünk, mint a többi államok, szóval, hazánk államjogi állása eddig lelkiismeretesen lön, és a jövőben is lelkiismeretesen lesz megóva.

Ezekhez képest az ország azon vidékeit, melyek bejelentéseikkel eddigelé aránytalanul elmaradtak, saját érdekekben sürgetően arra szólítjuk fel, hogy a térnek végleges felosztásáig még fenmaradó rövid időközt bejelentéseik beküldésére haladéktalanul használják fel.

Szívére kötjük a hazai közönségnek jelen intő szövegünket; és a kik az ország becsületét és tekintélyét a könnyen hívők lelkiismeretlen tévutra terelése által kockára teszik, vegyék fontolóra, hogy a felelősség nem minket, hanem igenis azokat terhelendi, kik a bizonyára nem kevésbé hazafias érzelmű kiállítási közegek becsületes fáradozásait oly kevésbé támogatták.

Kelt Pesten, 1872. sept. hó 19-én.

Elnök távollétében :

Németh Imre,

kormánybiztos.

Steinacker Ödön,

főtítkár.

Laptulajdonosok és kiadók :

Divald Adoif és Wagner Károly.

Szerkesztő :

Bedő Albert.